

KITÜNTETÉS
A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az egészségügy terén kifejtett kiváló munkája elismerésül Simon Lajosnak, az egészségügyi miniszter első helyettesének a „Munka Erdemrend” kitüntetést adományozta.

WEIMARBAN május 8-tól 15-ig nemzetközi emlékünnepeket tartanak Friedrich Schiller halálának 150. évfordulója alkalmából.

A kohó- és gépipar újítói 1955 első negyedében 23 953 újítást nyújtottak be, az eddig bevezetett 12 034 újítással 60 728 000 forintot takarítottak meg népgazdaságunknak. Az újítók között csaknem 4,5 millió forint jutalmat osztottak ki.

„VIDAM KÖNYVTÁR” címmel új sorozatot indít a Magvető Könyvkiadó. A sorozatban megjelennek a világirodalom legjobb ilyen természetű művein kívül a mai magyar írók művei is.

FOGADÁST ADOTT az izraeli követségen Izrael Állam függetlensége kikiáltásának hetedik évfordulója alkalmából Katriel Katz, Izrael Állam magyarországi ügyvivője.

A DISZ Központi Vezetősége által meghirdetett fénykép-pályázatról — amelynek meghosszabbított határideje május 15. — részletes felvilágosítást lehet kapni minden OFOTERT szaküzletben. A pályázók szakmai és műszaki kérdéseivel kapcsolatban is adnak tanácsot és segítséget. Az OFOTERT vállalat dolgozói egyenként felajánlották, hogy a pályázat előhívásait, nagytípusú gyorsan és a legszebb kivitelben készítik el.

A Magyar Állami Népi Együttes — tekintettel a nagy érdeklődésre és az óriási sikerre — május 9-én, este 8 órakor negyedszer is megismétli előadását az Erkel Színházban.

Május elsőjén a felvonulás ideje alatt előreláthatólag 14 óráig zárva lesz a Helyiipari Vásár, az Állatkert, a Vidám Park, a Mezőgazdasági Múzeum, a Széchenyi Fürdő és a Gundel-étterem.

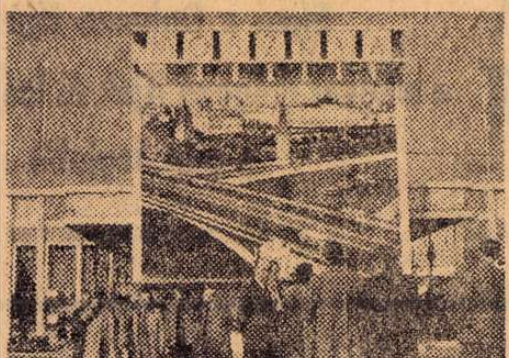
Időjárás

Kisebbségi felhívások, legfeljebb egy-két helyen kevés eső. Mészkelt déli-délnyugati szél. Meleg idő. Várható legalacsonyabb hőmérséklet ma éjjel 6-9, legmagasabb nappali hőmérséklet pénteken 22-25 fok között.

MA NYÍLIK MEG A HELYIIPARI VÁSÁR

Ma nyílik meg a második Budapesti Helyiipari Vásár. A közönség 125 millió forint értékű áruiban válogathat. Külön érdekesség,

hogy a baráti államok fővárosai. Moszkva, Peking, Varsó, Berlin és Szófia külön pavilonokban mutatják be és árúsitják áruikat.

A szovjet pavilon bejárata

Az „Úttörő”, a magyar traktor első példánya (Bass Tibor felvétele)

Budapesti ipari tanulók külföldi fiatalokhoz küldött május 1-i üdvözléteiből

Az MTH Frankel Leórol elnevezett intézetének fiataljai a nemzetközi szolidaritás nagy ünnepe, május 1 alkalmából üdvözlő táviratokat küldtek a szovjet, valamint a francia fiataloknak. A komszomolistákhoz írott levelükben a többi között a következőket jelentik ki: „Apáitok, testvéreitek harca, vérdíszata tette lehetővé, hogy a mi népünk évszázados szolgálata után szabad legyen. Nektek köszönhetjük, hogy végre szabadon, boldogan

ünnepezhettek a nemzetközi munkások nagy ünnepén.” „Francia ifjúmunkások, szeretett barátaink! A francia kormány megtiltotta május 1-nek méltó megünneplését, de tudjuk: nincs az a hatalom, amely megakadályozhatna benneteket abban, hogy — hős kommunárok elődeikhez híven — folytassátok harcotokat a francia nép boldogságáért, a francia nemzet függetlenségéért” — hangzik a francia ifjúmunkásokhoz írott level.

Dobi István üdvözlő távirata az Osztrák Köztársaság helyreállításának ünnepére alkalmából

DR. THEODOR KÖRNER,
az Osztrák Köztársaság Elnökének, Bécs

Elnök Úr!
Engedje meg, hogy az osztrák nép mai nagy ünnepe alkalmából a magyar nép, az Elnöki Tanács és a magam nevében legjobban kívánságaimat küldjem a szomszédos osztrák népek és személy szerint Önnek.

DOBI ISTVÁN,
a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke

Már kapálnak Bács-Kiskun megyében

Az ünnep előtt a szántóföldeken is fellendült a munka, amely a jó időjárás beköszönésével egyre gyorsabban halad. Bács-Kiskun megyéből azt jelentették, hogy a lazább talajú, dombosabb területeken már szépen zöldelnek a korai növények, olyannyira, hogy a napokban többhelyütt megkezdhetők a növényápolások. Elsőnek a bugaci Béke Termelőszövetkezet tagjai láttak munkához, s már be is fejezték két hold borsó kézi sárolását. Lászlófalván a cukorrépát sárolják. Szépen zöldelnek a répa- és borsófélék. Lajosmizse határában is, ahol Nyemecz Ferenc hétholdas egyénileg dolgozó paraszt fiával, lányával együtt a legelső között kezdte meg a növényápolást, s már megkapálta a cukor- és takarmányrépát.

Cannes van a telefonnál...

— Halló! Itt Szabad Ifjúság!
— Itt Várkonyi Zoltán Cannes-ból.
— Hogy érzik magukat?
— Egyelőre jól, de véglegesen csak a jövő héten mernék erre válaszolni, hiszen a Liliomfi vasárnap, május 1-én kerül bemutatásra. A Simon Menyhért születését és a Budapesti tavasz-t a fesztiválon kívül fogjuk levetíteni.
— Mit láttak eddig?
— Naponta két-három filmet. Talán a „Keresztrefeszített szerelmesek” című japán film volt eddig említésre méltó. Ezen a héten francia, japán és indiai filmeket látnak még, tegnap este láttuk a Kutyaféjek című csehszlovák filmet és most indulunk meg nézni a bolgár „Sipka szoros hősei”-t.
— Milyenek a kilátásaink?
— Erősen bízunk az Aggtelekben, mert az eddig látott dokumentumfilmek elég gyen-

gék. Ezeket a filmeket kisérőműsorként mutatják be, így az Aggtelek-et pénteken egy amerikai játékfilm előtt vetítik majd.
— Ne haragudjék a kérdésért, hiszen éppen hogy odaérték — meddig maradnak?
— A fesztivál végéig, Krensey Mariannét kivéve, aki már a jövő héten hazamegy, mert várja otthon új filmje, a Gábor diák. Mi a fesztivál után még Párizsba is ellátogatunk, egy filmtechnikai kiállításra.
— Vasárnap milyen időtájt izgulunk?
— Délután kezdek a Liliomfiért. S szurkoljanak tovább, mert ugyanaznap este a Romeo és Júlia című szovjet film kerül a zsűri elé.
— Igérjük, hogy a legvidékebb május elsőjén szórakozások között is gondolunk majd az elvtársakra. Viszonthallásra kedden.
— Viszonthallásra.

FIATALOK tanácsadója

Néhány szó a ballagásról...

ILYENKOR TAVASSZAL szinte repül az idő. Szárnyakon száll, különösen a most érettségizők számára. Nem is olyan régen volt félév, s néhány hét múlva utóljára ülnék be az „öreg diákok” az iskolapadba. Milyen izgalmossal várják ezt a napot! Elmúlik majd az utolsó óra, s kezdetét veszi a régi, kedves, hagyományos diák-ünnepség, a ballagás.

A negyedik éves közös ballagással búcsúznak el a meg-hitt iskolafalaktól, az osztálytól, amely annyi kedves emlék színhelye volt, tanáraiktól, akik szeretettel oktatták, nevelték őket, s társaiktól, akikkel megosztották minden örömeiket és bánatukat. Régi hagyomány ez az ünnepélyes búcsúztatás iskoláinkban. Régen is ballagással búcsúztak diákeveiktől az érettségizők, de ez a búcsú sokkal nyomottabb, szomorúbb volt, mint a mai. Keserűvé tette a jövőtől való félelem, a reménytelenség, mert az élet, amelybe „kiléptek”, nem biztatott semmi jóval.

A MAI BALLAGÁS más. Egy kis szomorúság ebbe is lopózik, hiszen minden búcsúzás fáj. Elszakadni ennyi kedves emléktől, szeretett emberektől — nem könnyű. De fiataljaink biztos jövő felé indulnak. Üzemek, egyetemek, főiskolák, tanfolyamok várják szeretettel, segítőkészen. Várják, mert pártunk, államunk gondoskodik minden egyes diák sorsáról. S a könnyű bánat felhője szétoszlik, ha erre gondolnak. A mai ballagás optimista, lelkes, vidám. Olyan diákok búcsúzása, akiket nem „szór szét a sors”, akik találkoznak egymással üzemekben, tanfolyamokon, egyetemeken, akik vissza-visszajárnak látogatni a régi iskolába...

Ilyenkor, ballagás előtt sok gondjuk van a végző, negyedik és a búcsúztatott harmadikos diákoknak is. Az előbbieknél azon gondolkodnak, milyen dalt énekeljenek, hogyan öltözzenek, az utóbbiak-

nak a búcsúzás megszervezése, az ajándékozás okoz gondot.

MIT ÉNEKELJENEK a fiatalok a régi, szomorú „Ballagás” helyett? Az elmúlt években nem egy iskolában régi magyar népdalokra írtak alkalmi búcsúzási szöveget a ballagó diákok. Ez az út járható a most végző fiatalok számára is. Majd minden iskolában akad egy-egy „költő”, aki szívesen ír régi magyar dallamokra alkalmas szöveget.

A ballagás akkor lesz igazán ünnepélyes, ha a fiatalok egyforma ruhába öltöznék. A fiúk lehetőség szerint sötétbe, kapátjuk hajtokáján vörös érettségi szalaggal és DISZ-jelvényvel, a lányok pedig, bármennyire is tesszik nekik az alkalmi ruha, inkább egyforma fehér blúzba, sötét szoknyába, vagy ahol van, egyenruhába. Ez diákosabb, kedvesebb és alkalomhoz illőbb, mint a divatos, felnőtt ruhák. Az „alkalmi” ruhát tegyék el az érettségi bankettre.

A HARMADIKOSOKNAK illik megszervezni a búcsúzás megajándékozását. Az elmúlt években az ajándékozásnak számos kedves formája honosult meg iskoláinkban. Megható ajándék az érettségizők számára készített kis batyu, kis üveg borral, két szem pogácsával, no meg egy kétfilés „útra-valóval”. Vegyes iskolákban a harmadikos lányok virággal kedveskedjenek a ballagó fiúknak. De törhetik a fejüket a harmadikosok más ajándékozási formán is. Az ajándékokat az utolsó óra előtti szünetben „lopják” a megajándékozottak padjaira. Hadd örüljenek a kedves meglepetésnek.

Ha az iskolai DISZ-bizottság jól szervezi meg a ballagási ünnepséget, felejtethetetlen élmény lesz ez a nap az iskolától búcsúzó fiataloknak.

Szerelmes esztendő

LÁNYI MÁRTON REGÉNYE

(36)
Egy szűreti bálon ismerkedett meg Csendes Borika Lászlóval. Azóta szerelmese szövődött közöttük, de Borik édesapja ellenzi szerelmüket. Végül azonban kislánya kedvéért ő is megbékél.

Borika a lányokhoz ment, Imre a fiúk játéka nézte. Mikor befejezték, maga is neki-gyűrődött s a győztesrel — Tóbiás Imrével állt ki! Rettenetesen elverte, bár egy esztendeje nem volt kezében ütő. Egyszerre nagyra nőtt a két fiú szemében, mert Tóbiás a legjobb ping-pongozó a faluban.

Kihevülten odaültek a lányokhoz.
Lassan megindult a beszélgetés.
Lassan: mert a különben nagyhangú fiúk most elcsendesedtek a tisztelettől, a lányok pedig fülük hegyéig piros-zavarban voltak.

De aztán apródonként csak eléjtek a gondok, az ifjúság gondjai:
A legnagyobb az volt, amit Micsurin Margalics Jóska bökött ki:
— Unalmas az élet...

(Aki egyébként azért kapta a „Micsurin” előnevet, mert nagyszülő szalmakalapban dolgozott tavaly nyáron, mint az akkortájt játszott Micsurin film hőse.)

— Unalmas itt minden... nincsen itt semmi szórakozás a fiataloknak... Néha egy bál... semmi egyéb...

— Itt van ez a kultúrház, jószívesem semmi haszna...

— Az előadások is abbamaradtak...

— A legények inkább a kocsmába járnak. Ott legalább kártyázni lehet...

— A lányok meg otthon unatkoznak...

Toldozták, erősítették, támogatották a Micsurin Margalics Jóska velős meghatározását:
— Unalmas az élet...

Imrét, mint a szenvedélyesen nagyralátó embereket, a rajongókat hirtelen erős munkakékvá ragadta magával. Most ismét meglátta a nagy összefüggéseket szerelmek és a nép ügye, nevelése között, mint annakidején, amikor a tervezeteket küldötte a minisztériumba. Csakhogy most nem felülről várta a megoldást, hanem maga akart cselekedni. Az ifjúság nevelése! Hát nem pompás feladat ez? Ele-et vinni abba a faluba, ahol Borika él! Elképzelhető ennél jobb módszer Borik nevelésére, tanítására? És a kultúrháznak, e szép és boldogító emlékeket adó tégláknak adhat-e szebbet, nagyobbát, minthogy élettelt tölti meg a holt falak között? Mint a kiszáradt rét, ahogy meggyullad egy szikrától is akár — úgy lobbant ő fel ettől a gondolatától egy pillanat alatt.
Költő volt most.

Felpattant a székéről, s úgy magyarázott:
— Színtársaságot kellene alakítani... Ez lenne a mag, ami köré gyűlne a falu ifjúsága, ebből lenne később az erős, egészséges DISZ-szervezet, amely már nemcsak papíron lenne... Mit szólnak hozzá?

— Próbáltunk mink már mindent! Nem lehet itt semmit se csinálni! — legyintett Micsurin Margalics lemondóan.

A lányok is azt mondták:
— Nem lehet azt... próbáltuk... Mindig szétszalad a csoport...

Borika hallgatott.

— De mégis! Gondoljátok csak el... milyen egyszerű lenne... Most április eleje — május elsőjére bemutatnánk egy... mondjuk, egy színdarabot... Például a „Szentiván-éji álmot”... igen: az jó lenne...

— Hány szerelm van benne? — kérdezte elpirulva Micsurin Margalics.

— Hogy hány szerelm? — Várjál csak... egy... kettő... éppen három! De miért kérde?

Hát akkor talán lehetne... — válaszolt Katka helyett Pankász Erzsébet, Csendes felső szomszédjának unokája, aki eddig hallgatott — mert mindig az volt a baj, hogy csak egy szerelm volt benne, amit játszani akartunk... aztán azon veszünk össze...
Imre nevetett:

— No, látjátok! Hát ez szerelmes lenne, csak csupa szerelmes... Van hát kedvetek hozzá?

— Vóna, vóna, kedvünk éppen vóna — felelte a nagyfejű Tóbiás —, csak hát ki tanítaná be a szerepet... Mert eddig Kádár Feri tanította, de az most katona...

— Jobb is! — vélekedett Micsurin Margalics —, mert Feri mindig csak Terü Böcskének adta a főszerepet... azért volt mindig a veszekedés a lányok között...

— Hát betanítanám én! Jó lesz? Még a képzőben mi játszottuk ezt a színdarabot...

— Az már más... — hagyta helyben a szalmakalapos divatfi — az más... akkor lehet...

— S te, Borik? Te mit szólnál hozzá? Van kedved?

Borik elpirult, s halkán, szégyenlősen mondta:
— Nekem van...

Megállapodtak abban, hogy megtanáskozzák Sebestyén Danival, a DISZ-titkárral — a bevételén sportfelszerelést lehetne venni — s két nap múlva találkoznak, addigra összecsiszítják az ifjúságot.

Késő este volt, amikor Imre kerékpárra kapott és berúgta a dinamót.

Borikát Micsurin Margalics kísérte haza, egy utcában laktak.

A házuk előtt Borik megkérdezte Katkát:
— Te, Katik! Mi az, hogy auto-di-dak-ta?

— Automicosoda? — Autodidakta... — A fene tudja! — mondta Katka.

— Akkor szerbusz! — köszönt el Borik.

— Szerbusz! — mondta Katka is.

A SZABAD IFJUSÁG TAVASZI REJTVÉNYVERSENYE

Közzöljük a II. forduló rejtvényeinek megjelölését:

1. Minden évben Kossuth-díjak — Magyar népművész-csoportok.
2. Rákosi Mátyás kultúrház.
3. Bábművészetünk fejlődése.
4. Ragyogó életrajz-filmregények a szovjet film nyomdokain.
5. Üzemi színtársítás.
6. Könyvkiadás rohamos előretérése.

A II. forduló 10 díját sorsolás útján a következők nyerték:

- 10 kötet könyvet: Rapi István Karcag.
1. asztalitenisz-készletet: ifj. Máté János Fűzfő-gyártelep.
1. kávéfőző: Szediák Mária Bp., XIX., Deák Ferenc u. 8.
1. ébresztőórát: Balázs Imre Dávidháza.
1-1 teltőtollat: Szabó Béla Bp., VIII., Homok u. 4-6. I. 16. és Béki Erzsébet Szerencs.
- 1-1 társasjátékot: Keresztess Zoltán Szeged, Hajnóczy u. 15. és Simon Judit Bp., XII., Evetke út 1. sz.
1-1 albumot: Toman Borbála Keszthely, Kossuth Lajos-u. 107. és Krampek László Bp., XV., Kolozsvári u. 47.
A nyereményeket postán küldjük el.

Negyedik forduló, ötödik rejtvény: Beküldendő az összetartozó vizs. 4., vizs. 1. és vizs. 17. sz. sor megjelölésével.

VIZSZINTES: 7. Futómadar. 9. Egy helyben van. 10. Magyar-Osztrák. 11. Az ilyen bér büntetés. 13. Azonos magánhangzók, de az első ékezet is van. 14. Öreg arcon számosat látul.

FÜGGŐLEGES: 1. Várjunk, — nagy nem kapott lángyal. 2. Apró állat, de nagy kártevője a ruháknak. Névelővel. 3. G. U. 5. A belül! 15. Virág része. 16. Ellentétes kőtűsző.

mekek kedvence. 11. Török főveg. 12. Körül, de magánhangzó nincsenek. 13. A belül! 15. Virág része. 16. Ellentétes kőtűsző.

Ma estig bezárólag lehet beküldeni a III. forduló rejtvényeinek megjelölését! A részletes pályázati feltételeket holnapi számunkban újra ismertetjük!